

Diplomadolgozat – tartalmi kivonat

**Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus,
Növénytermesztési tudományok Intézet, Agronómia tanszék**

Szedlák Máté

Agrármérnök, osztatlan szak, nappali tagozat

AZ UREÁZ INHIBITOR ÉS A KÜLÖNBÖZŐ ALAPMŰVELÉSI MÓDOK ÖSSZEHASONLÍTÁSA ÉS HATÁSA A SZEMESCIROK NÖVEKEDÉSÉRE ÉS TERMÉSMENNYISÉGÉRE

Belső témavezető: Dr. Percze Attila, egyetemi docens,

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus,
Növénytermesztési tudományok Intézet, Agronómia tanszék

A kísérletben elért eredményeknek köszönhetően bátrabban fogunk cirkot termeszteni a gyengébb területeinken a jövőben, mivel a kísérlet szemléltette a cirok kisebb termőképességű talajokon való sikeres termesztését (agrotechnika, tápanyag). Örülök, hogy hozzájárultam a gazdaság fejlesztéséhez és egyaránt annak is, hogy a tapasztalataimat és tudásomat bővíteni tudtam a kísérlet elvégzésével.

Manapság az exponenciálisan növekvő populáció miatt arra kell törekednünk, hogy minél többet tudjunk termelni. Érdekes kihasználnunk minden adottságú talajt, egyaránt a gyenge és jó termőképességű talajokon termelnünk kell olyan növényeket amik az adott területen jó termést tudnak biztosítani. A termelés biztonságát és a termésmennyiség növelését előtérbe kell helyezni. A szemes

cirok véleményem szerint ideális növény a homokterületekre és tökéletes példája azoknak a növényeknek, melyeket a jövőben többet fogunk termeszteni és egyre több vetésforgóban megjelennek.

Az AÖP (Agro-Ökológiai Program) rendszernek nagy befolyása lesz a magyar gazdák művelési módjára és a termesztett növényekre. Az ureáz inhibitorok használata 1 ponttal hozzájárul a AÖP pont rendszerében, ennek okán szerintem egyre népszerűbbé válik az

ureázgátlók használata. Egyszerű a használata és a termés mennyiségét is pozitívan befolyásolja. Részben ezért is szerettem volna kipróbálni az ureázgátló hatását, hogy a jövőben nagyobb rálátásom legyen a használatára, hatására.

Összegezve, a kísérletem azért volt célszerű, mert egy szárazságtűrő növény termesztését mutattam be eltérő (talajkímélő és nem talajkímélő) agrotechnikai rendszereket használva. A talajkímélő művelés eredményes használata nagy kérdés és a folyamatosan változó, szélsőséges időjáráshoz való alkalmazkodás talán még nagyobb kérdést rejt magában. Ez a jövőben nagyban meg fogja határozni, hogy milyen művelést érdemes folytatnunk, vagy esetleg mellőznünk. A kísérletem eredményeire tekintve jelen pillanatban mind a két agrotechnikai rendszer (szántás és lazítás) eredményes volt, viszont fel kell készülnünk a szárazabb, melegebb tavaszokra a jövőben, amikor az összes nedvesség megőrzése létfontosságú az eredményes termesztéshez. Ennek érdekében véleményem szerint a talajkímélő rendszereket szükséges elsajátítani a jövőre nézve.